

JUSSI BJÖRLING SÄLLSKAPET

Nils-Göran om Laila Andersson-Palme

Som tidigare meddelats så har vi ett möte i **lördagen den 25 oktober** i i Höstsols lokal "Stallet", Kaplansbacken 4A, Kungsholmen.

Mötet äger rum kl 13.30 med insläpp från 12.30

Anmäl dig till Per Bäckström Senast tisdag 21/10

E-post perb1948@gmail.com

Mobil 079-337 42 45

Eftersom alla kanske inte minns vår gäst har Nils-Göran skrivit följande:
Det började och slutade med Richard Strauss. I december 1962 stod namnet **Laila Andersson** för första gången på en rollista för en föreställning på Stockholmsoperans: *Rosenkavaljeren*. Det gällde en mycket liten roll, men trettiofem år senare tog hon avsked som Elektra. På hösten blev det ytterligare några *Tosca*-föreställningar med Gösta Winbergh. Mellan 1962 och 1997 upptar Operans repertoararkiv 1 306 kvällar i 68 produktioner.

Rollerna var dock ännu fler. T ex sjöng Laila (som vi trogna operabesökare snart började kalla henne) under dessa många år tre roller i såväl *Rosenkavaljeren* som *Elektra*, och några gjorde hon enbart i utlandet. Även om vi uppfattade Laila som en trogen hemmasopran i en tid när Stockholmsoperan hade en komplett solistensemble gästspelade hon en hel del, i synnerhet som Salome. Den rollen gestaltade hon på totalt tio operahus – på Metropolitan ett år innan det skedde i Stockholm!

För tre år sedan gav Laila Andersson-Palme ut sina memoarer (*När mörkret söker ljuset. Ett operativ i dur och moll*; Carlssons 2022). Då fick jag tillfälle att intervjua henne i OperaVännerna.

I medlemstidningen skrev jag om "hederliga minnen", för hovsångerskan är i boken ovanligt öppen med både egna och andras brister och framgångar.

Mittvägs genom Anderssons anställning hade teatern 49 anställda sångsolister. Hennes första anställningsår 1964/65 gavs 25 operor på stora scenen, mot slutet av hennes tid där 14 à 15. I ett sådant utpräglat repertoarsystem och med många kollegor kunde flera komma i fråga för huvudrollerna i populära operor. Laila Andersson sjöng fler föreställningar vid Stockholmsoperan än Berit Lindholm, Gunilla af Malmberg och Siv Wennberg gjorde sammanlagt! Till det bidrog att hon under sin långa karriär gick från Nattens drottning till de tunga Wagnerpartierna. Exempel finns på flera cd, senast en *Jenöfa* från 1976.

När jag nu ska få träffa Laila igen vid Jussisällskapets möte i Stallet den 25 oktober ser jag därför fram mot ytterligare vittnesmål om de år då många av oss medlemmar växte upp som trofast publik. Vi kommer också att tillsammans lyssna på exempel från föreställningar, även några med Lailas kollegor.

När Laila kom till teatern hade visserligen Jussi varit död sedan drygt två år, men kanske blir det även något med honom. Vi har valt att låta programpunkten *Spisa Jussi* utgå för att helt kunna ägna oss åt en något senare period i Kungliga Operans historia.

Jag hoppas att du är lika nyfiken som jag på artisten och människan Laila Andersson och den tid hon var en av vårt operahus ledande personligheter!

Nils-Göran Olve